

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3788/2025
09.10.2025. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Шепарац, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Бојковић, адвокат из ..., ради опозива уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2275/24 од 06.11.2024. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2275/24 од 06.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2275/24 од 06.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1050/23 од 31.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се опозове уговор о поклону, закључен 03.08.2017. године између тужиоца, као поклонодаваца и туженог, као поклонопримца, оверен пред јавним бележником под ОПУ 922/17, што би тужени био дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му врати непокретности ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, укинута је у целости привремена мера одређена решењем Основног суда у Јагодини П 1050/23 од 10.10.2023. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 117.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2275/24 од 06.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 др. закон). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора - благодарности поклонопримца и осиромашења поклонодавца. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради опозива уговора о поклону, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то одлука овог суда на коју се ревизијом указује и којом је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представља нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Такође, посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање).

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради опозива уговора о поклону поднета је 27.09.2023. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић